

Jan Szaub (Schaub)

1911-1997

Absolwent Wydziału Nawigacyjnego z 1934 r., obrońca Wybrzeża, więzień stalagu, II oficer na „Darze Pomorza”, kapitan żeglugi wielkiej, pilot w Kanale Sueskim.

Urodził się w Warszawie 27 kwietnia 1911 r. (rodzice Karol i Helena z Lubeckich; ojciec był administratorem majątku, matka nauczycielką). Wcześniej stracił rodziców i opiekował się nim brat matki dr Franciszek Lubecki – naczelnik Morskiego Urzędu Rybackiego w Wejherowie, w latach 1928-1939 delegat Ministerstwa Przemysłu i Handlu do zarządu Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni.

Jan Szaub w 1930 r. ukończył gimnazjum w Wejherowie i po zdaniu egzaminów oraz zaliczeniu „kandydatki” na „Darze Pomorza” rozpoczął naukę w Państwowej Szkole Morskiej w Gdyni oraz uczestniczył w rejsach ćwiczebnych. A w czasie letnich wakacji pracował jako młodszy marynarz na s/s „Pułaski”.

Na zakończenie nauki w PSM absolwenci Wydziału Nawigacyjnego pozamawiali u gdynskiego jubilera pamiątkowe sygnety¹.

Po odbyciu obowiązkowej służby wojskowej w Szkole Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim został starszym marynarzem na statku Morskiego Instytutu Rybackiego „Ewa”. Był to „kuter z drewna dębowego, przeznaczony do badań otwartych wód Bałtyku, kupiony w Danii w 1929 przez stowarzyszenie Morski Instytut Rybacki. Nazwa statku nawiązywała do imion córek zarówno prof. M. Siedleckiego, jak i dr. Fr. Lubeckiego”².

Od lata 1936 r. pracował jako oficer nawigacyjny na statkach Żegluga Polskiej.

W ostatnich dniach sierpnia został zmobilizowany, walczył w obronie Wybrzeża, a po kapitulacji – był w niewoli do 1945 r. w stalagu I A.

Po wojnie pracował jako inspektor Głównego Urzędu Rybackiego w Gdyni, a od kwietnia do października 1946 r. był II oficerem na „Darze Pomorza”.

Niedługo potem zamustrował na s/s „Białystok” jako pierwszy oficer. Kapitanem był od 1949 r. na s/s „Poznań”, s/s „Kutno”, s/s „Warszawa”, s/s „Mikołaj Rej”.

Od września 1956 r. do listopada 1968 r. był pilotem w zarządzie Kanału Sueskiego.

W 1961 r. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zmieniło pisownię jego nazwiska na Szaub⁴.

Po powrocie do kraju z Egiptu pracował od sierpnia 1972 r. jako kapitan na s/s „Kiliński”, m/s „Wieniawski” i m/s „Pekin”.

Na emeryturze kpt. ż.w. Jan Szaub spotykał się z kolegami w Kole Tczewiaków.

Zmarł 18 stycznia 1997 r., został pochowany na cmentarzu katolickim w Sopocie.

Zjazd absolwentów z okazji 60-lecia powstania Szkoły Morskiej - Jerzy Oskar Stefanowski, Marian Umiński, Jan Szaub

Źródła: *Kadry morskie Rzeczypospolitej*, tom I, pod red. Jana Kazimierza Sawickiego, wyd. II, Gdynia 2000; Wadim Konstanty Taniewski-Elliott, *Spis personelu zatrudnionego na statkach Polskiej Marynarki Handlowej w latach 1939-1945*, Gdańsk 1981; Ewa Otremba, *Kpt. ż.w. Jan Szaub (1911-1997)*, „Biuletyn SASM” 1998, nr 5, s. 104-105; *Encyklopedia Gdyni*, Gdynia 2006; Jan Kazimierz Sawicki, *Pod flagą komodora*, Gdańsk 1992; dokumenty w zbiorach Sali Tradycji UMG.

1 Odłączony życiorys w zbiorach Sali Tradycji UMG –D/2609.

2 Hasło „Ewa”, [w:] *Encyklopedia Gdyni*, Gdynia 2006, s. 173.

3 Za: Jan Kazimierz Sawicki, *Pod flagą komodora*, Gdańsk 1992, s. 24.

4 Wcześniejszy dekret o spolszczaniu nazwisk został zastąpiony ustawą z dnia 15 listopada 1956 roku, w której pozostawiono zapis o zmianie niepolsko brzmiących nazwisk.